

LAWINEWERK CURSUS

bij de Stichting Leonbergse Reddingshonden Werkgroep

23 t/m 29 januari 2016

Iets waar ik al heel lang naar uit keek en wat me ontzettend gaaf leek om te doen met Rowan, ging eindelijk gebeuren. Een week lang trainen met een Finse Lappen hond in de sneeuw! De kans is natuurlijk groot dat hij dan alleen gaat liggen rollen-bollen in de sneeuw, maar we zien wel. Het belangrijkste is dat we lol hebben.

Je kunt alleen deelnemen aan lawinewerk, als je eerst bij deze club de basis speur- en reddingswerk hebben afgerond. Ik train met Rowan geruime tijd bij deze club, de basis- en de vervolgcursus hebben we in 2013 afgerond en we nemen nu deel aan de Alfa groep. Het 'kleine hondje' tussen de grote Leonbergers doet het heel goed. In sommige opzichten is een Finse Lappen hond veel praktischer, sneller en ze zijn, naar mijn mening, echt een stuk slimmer dan de grote Leo's.

Voorafgaand hadden we op 13 december een training in het bos bij Ermelo. Hier kregen we kort de theorie uitgelegd en hebben we de

materialenlijst doorgenomen. Ook hebben we een aantal oefeningen gedaan om alles weer even op te frissen.

Eerst moesten de honden hun speeltje opgraven uit het zand, op het commando 'graven'. We hebben een aantal speur- en revieropdrachten gedaan. Speuren doen wij op voorwerpen en revieren is een onderdeel van reddingswerk, ze moeten dan een slachtoffer of slachtoffers zoeken in een perceel.

Verder kregen we uitleg over sonderen en de lawinepieper.

Na afloop kregen we een groot pakket papier mee naar huis met alle ins & outs over lawines.

Naast de kosten van de cursus, verblijf, eten en de reis ernaartoe, zal je ook een aantal materialen aan moeten schaffen. We gaan zelf elk jaar wintersporten, dus dat schilt voor mij erg in bijvoorbeeld het aanschaffen van warme (ski) kleding. Ik heb wel een paar sneeuwschoenen en een lawinepieper aan moeten schaffen.

Het enige wat nog ontbrak was ... Sneeuw!

Dat was nog even spannend, maar gelukkig viel de week ervoor een flink pak van 110 cm op de top en 40 cm in het dal. Wij zijn vrijdag-op zaterdagavond vertrokken om zo ruim op tijd bij ons appartement in het Gschwenderhaus in Oberstdorf aan te komen ... en gelukkig lag er heel veel sneeuw!

Om 14.30 uur die middag stond de eerste activiteit gepland, een wandeling en kennismaking in de omgeving. Wat een mooi wereldje waren we terecht gekomen!

Al gauw bleek dat er genoeg sneeuw lag en kunnen we gewoon lekker naast de deur van het Gschwenderhaus trainen.

Zondag was de eerste trainingsdag. Om 10.00 uur gingen we verzamelen en konden we ons bivak klaar maken. Zo heeft een hond een plekje om te rusten tussen de oefeningen. Tentje opzetten, flinke grond pen in de sneeuw, kleedje en een bak water voor de hond en we konden beginnen. Later bleek dit niet allemaal nodig is voor een FL. Water drinken ze niet, want er is overal sneeuw om te eten. Kleedje was ook niet nodig wat ze lagen gewoon in de sneeuw. Dat is toch anders met de Leonbergers, ze worden sneller koud en van sneeuw eten moeten ze overgeven.

De aller eerste oefening was wennen/lopen met de sneeuwschoenen. We gingen een stuk de berg op en neer. Ikzelf had nog nooit op de dingen gelopen en dat is inderdaad even wennen. Daarna mochten we met de honden aan het werk. Als eerste moesten we hun favoriete speeltje begraven in de sneeuw en de hond moest hem dan weer opgraven. Eerst niet zo diep en voor hun neus, zodat ze het zien. Later op meer afstand en wat dieper in de sneeuw.

Ondertussen was er door de organisatie een sneeuwkuil gebouwd, hierin ging een slachtoffer liggen en was het tijd voor de eerste revieroefening. Je stuurt je hond vooruit en ze moeten op zoek naar een liggend persoon, het slachtoffer. Dit hebben we al meerdere malen getraind met de basis cursus. Rowan moest even wennen aan de situatie en wat

hem gevraagd werd, maar daarna viel het kwartje en vond hij het slachtoffer. Omdat de groep kleiner is dit jaar, mocht Bosco (zoon van Rowan en nu 16 maanden oud) ook mee doen. Ik snap er niets van, maar op het commando 'vooruit' liep hij rechtstreeks naar de sneeuwkuil met het slachtoffer. Ze had wel zijn balletje ;-)

Is hij misschien toch een natuurtalentje? Bosco heeft nog niet eerder mee gedaan aan speur- en reddingswerk. In februari start ik met hem aan de basis cursus.

's Middags hebben we een aantal revieropdrachten gedaan waarbij de sneeuwkuil iets dichter was, doordat hij bedekt was met een wit camouflagenet. Geen probleem voor de Leonbergers en de Finse Lappenhonden.

Daarna gingen we sonderen. Dit is een smalle prikstok waarmee je voorzichtig in de sneeuw prikt om te voelen of er iets onder/in de sneeuw ligt. Eerst allemaal op hetzelfde plek bij een ingegraven nep arm en later allemaal in linie (op rij) op een afgezet stuk.

Ook hebben we weer een opfrislesje van de lawinepieper gekregen. Je kunt met de pieper een signaal versturen en zoeken, dus het is wel belangrijk dat je je pieper goed ingesteld hebt. Er werd een pieper verstopt in de sneeuw en wij moesten hem zoeken met onze lawinepieper. Op het scherm kun je aflezen hoeveel meters de andere pieper bij je vandaan is.

Daarna waren de honden weer aan de beurt en hebben we eerst een kort spoor gelopen en daarna allemaal tegelijk een lang spoor door de sneeuw. Het verbaasd mij wel dat er ook in de sneeuw toch geur achterblijft!

Maandagochtend zijn we begonnen met wennen/lopen met de sneeuwschoenen samen met de hond. Je wilt natuurlijk niet met die stalen pinnen op de pootjes van je hond stappen! Ook weer de berg op en beheerst afdalen. Rowan kent het commando 'wacht', dat gebruiken we ook als we in de zomer in de bergen lopen. Ook tijdens het afdalen in de sneeuw is dat heel handig, wordt je tenminste niet naar beneden gesleurd ;-)

Inmiddels was de dichte sneeuwkuil ook gebouwd en konden we hiermee oefenen. Eerst bleef hij nog een stukje open en later toen ikzelf slachtoffer was hebben ze hem dicht gemaakt. Het is heel apart om in zo'n dichte sneeuwkuil/iglo te liggen. Het is heel erg licht en de geluiden erbuiten zijn gedempt. De honden moeten graven om bij het slachtoffer te komen, dus vanuit het niets zie je ineens een poot door de sneeuw steken ... een hele bijzondere ervaring. Ook Rowan en Bosco hebben het slachtoffer onder de sneeuw

gevonden. Uiteraard was ikzelf inmiddels uit de sneeuwkuil zodat ik mijn honden vooruit kon sturen.

's Middags gingen we eerst naar een bosperceel om daar een pieperopdracht en een speuropdracht met de hond te doen. Dat is ook even wennen om dan met de sneeuwschoenen tussen de bomen en over takken te lopen.

Daarna gingen we weer terug naar ons bivak en gingen we sleeën!! Nou ... we gingen leren hoe je moet stoppen als je van de berg

afglijdt. Het beste is om je zo snel mogelijk om te draaien op je buik en je benen en je armen uit te strekken (in een X). Dat is nog best een uitdaging als je heel hard glijdt!

Dinsdag gingen we met z'n allen met de gondel omhoog de Söllereck (1358m) op. Dit is gelukkig een muilkorf vrije lift, maar voor de meeste honden een nieuwe ervaring. De lift bediende was heel aardig en liet de gondels iets langzamer lopen bij het instappen. 4 Volwassenen en 2 lappies past prima in een 6 persoonsgondel, dat gaat niet lukken met een Leonberger ;-)

Toen we boven waren gingen we vervolgens op zoek naar de 'winterwandelweg' naar beneden. Een prachtige wandeltocht van 4 uur door de sneeuw en onderweg zijn we nog gestopt voor 2 oefeningen met de hond.

Woensdagochtend hebben we weer bij ons verblijf geoefend. De kwaliteit van de sneeuw werd wel minder door de warmte, maar voor ons nog prima om te trainen. We begonnen weer bij de dichte sneeuwkuil en later hebben we de open kuil en een nieuwe kuil gebruikt om te trainen met meerdere slachtoffers. Mooi om te zien hoe de honden de verschillende kuilen checken of er iemand ligt.

's Middags was er een parcours uitgezet met verschillende opdrachten; de hond moest een speeltje opgraven, 3 sprongetjes, een slalom, een stukje waar de deelnemer moest sonderen op zoek naar een ledemaat. Daarna was er een lang spoor uitgezet voor de hond

en als laatste moesten we een lawinepieper opdracht doen.

's Avonds zijn we met de hele club gezellig uiteten geweest.

Donderdag overdag was er een rustdag ingepland. Maar 's avond stond er een oefening in het donker op het programma. Onze voorbereidingen waren: een lampje op de hond z'n tuig, een helm op, hoofdlampje om, lawinepieper en de sneeuwschoenen mee.

We moesten eerst nog een stuk wandelen naar de locatie. Aangekomen bleek het een dichtgegroeid bosperceel te zijn waar 5 slachtoffers lagen. In koppeltjes van twee, waarvan 1 persoon met de hond en de ander met de lawinepieper en een walky talky gingen op linie (op rij) het donkere bos in. Uiteindelijk zijn de slachtoffers allemaal gevonden, alleen was voor Rowan wel veel zwaarder dan voor de Leonbergers. Het is de hele dag boven nul geweest en de sneeuw is heel zacht en zo'n 30 cm hoog nu. Dat was voor Rowan een stuk zwaarder om doorheen te komen dan voor de Leonbergers. Terwijl als de sneeuw meer bevroren is, dan loopt hij er gemakkelijk overheen en zakken de Leonbergers met hun 70 kilo er doorheen.

Na de avondoefening stond er glühwein en schnaps klaar in onze accommodatie. Die hadden we wel verdient na het ploeteren door sneeuw en een heel dichtbegroeid perceel!

De laatste dag, vrijdag alweer, stond in het teken van transport van de hond. Eerst moesten de honden een speciaal harnas aan, waaraan ze vervolgens werden opgetakeld. Dit om het optakelen aan een helikopter na te bootsen. Alle honden gaven zich volledig over toen de pootjes van de grond gingen. Daarna gingen we de hond verplaatsen op een slee, waar we zelf ook bij op moesten. Uiteraard geeft dit hele leuke foto's ☺ En aan alle leuke dingen komt helaas een einde, het was was alweer tijd voor het uitreiken van ons certificaat. Apetrots ben ik op het behalen van ons certificaat, maar

wat hebben we een ongelooflijk leuke week in de sneeuw beleefd! Gezellige groep, lieve honden, genoeg sneeuw, super weer, heerlijk appartement, goed eten, wat wil een mens (en hond) nog meer!! Oh ja ... tussen de trainingen door heeft Rowan nog heerlijk in de sneeuw liggen rollen ;-)

Deze training wordt om het jaar gegeven en ik hoop hem in 2018 weer te gaan volgen, maar dan met zoonlief Bosco.

Claudia Klaassen - van Geet